

Andrey Tikhomirov

Na pobail Cheilteach

Imirce Ind-Eorpacha

Andrey Tikhomirov
Na pobail Cheilteach.
Imirce Ind-Eorpacha

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=50174198

ISBN 9785449809407

Аннотация

Insíonn an leabhar seo faoi ghluaiseachtaí imirce ársa na ndaoine Ceilteacha tar éis dóibh a dteach sinsearach Ind-Eorpach a fhágáil – an réigiún ina bhfuil na hUaslannaigh Theas – an Mhuir Dhubh.

Содержание

Робайл Инд-Еорпаша	5
Конец ознакомительного фрагмента.	30

Na pobail Cheilteach Imirce Ind-Eorpacha

Andrey Tikhomirov

© Andrey Tikhomirov, 2020

ISBN 978-5-4498-0940-7

Created with Ridero smart publishing system

Pobail Ind-Eorpacha

Teangacha Ind-Eorpacha – ceann de na teaghlaigh teanga is mó ar domhan, lena n-áirítear na grúpaí seo a leanas: Hittu-Luwian, nó Anatolian; Ind-Aryan, nó Indiach; Iaráin Airméinis Phrygian; Gréigis Thracian; Albáinis; Illyrian; Veinéiseach Iodáilis Rómánsacha Ceilteach Gearmáinis baltach; Slavacha Tocharian; et al. Ar líon mór-roinn an domhain a bhfuil daoine ina gcónaí, is mó líon na gcainteoirí ná 2.5 billiún, De réir thuairimí teangeolaithe nua-aimseartha, is cuid den teaghlach macra-mhuintir na n-eangacha, an teanga Ind-Eorpach é, de réir hipitéis an eolaí Danmhairge H. Pedersen, arna fhorbairt ag V.M. Illich-Svitych agus S.A. Tá Starostin san áireamh i macra-theaghlaigh teangacha nostratic (ó Laidin noster-linne), a bhfuil sé go háirithe gar do na teangacha Kartvelian (Seoirseach, Mingrelian, Chan, Svan), a bhfuil ablaut aige (mar a gutaí eile sa mhoirme chéanna). Chuir teangeolaí na Danmhairge X. Pedersen hipitéis ar aghaidh ag an am céanna faoi cheangal géiniteach teangacha roinnt teaghlach is mó, a measadh a bheith neamhghaolmhar. Léirigh staidéir eolaíochta go bhfuil bailíocht ag baint le Ind-Eorpach, Semitic, Hamitic, Uralic, Altai agus roinnt teangacha i macra-theanga teangacha nostratic mór. Forbraíodh an macrofamily seo sa Paleolithic Uachtarach i gcríoch Iardheisceart na hÁise agus na gceantar máguaird. Le linn cúlú an oighriúcháin deireanach agus téamh aeráide

Wurm sa Mhéisiliteach, shocraigh na treibheanna Nostratic ar fud chríoch ollmhór na hÁise agus na hEorpa; bhrúigh siad leataobh agus comhshamhláíodh cuid de na treibheanna a bhí ina gcónaí ann roimhe seo. Sa phróiseas stairiúil seo, bhunaigh na treibheanna Nostratic roinnt ceantar iargúlta inar cuireadh tús le teaghlaigh speisialta a bhunú. Thosaigh an ceann ba mhó acu, an pobal teangeolaíoch Ind-Eorpach, ag teacht le chéile ar chríoch na nUachtarán Deisceartach, agus ansin i" an réigiún ina bhfuil na hUaslannaigh Theas» – ó Altai go dtí an Mhuir Dhubh.

Limistéir Ind-Eorpacha de Kentum (gorm) agus Satem (dearg). Taispeántar an t-achar tosaigh measta satailíte i ndath geal. Tugtar rannchuidiú ar rannán Kentum-satem sa teaghlach teanga Ind-Eorpach, a bhaineann le héabhlóid trí shraith de chonsan droma a atógadh don teanga Pra-Ind-Eorpach (PIE), *k-W (labio-velar), *k (velar), agus *k; (seomra). Tagann na téarmaí ó fhocail a chiallaíonn an uimhir «céad» i dteangacha ionadaíocha gach grúpa (centum Laidin agus Avestan satem).

Taispeánann staidéir seandálaíochta gurbh í tír dhúchais na nUorpach Deisceartach tír dhúchais na nEorpach Ind-Eorpach, áit ar cruthaíodh iad mar ghrúpa teanga amháin. Cruthaítear teangacha Ind-Eorpacha in amanna ársa agus tagann siad ó theanga pra-Ind-Eorpach amháin, a raibh a gcainteoirí ina gcónaí thart ar 5—6 míle bliain ó shin. I 1903, Scríobh Keshav Gangadhar Tilak (1856 – 1920 gg.) Leabhar «The Artach House in the Vedas.» I sé, d'áitigh sé nach bhféadfaí na Vedas a dhéanamh ach amháin san Artach, agus thug na baird Aryan (Ind-Eorpacha) iad ó dheas tar éis thús na haoise deiridh. Ar chríoch na n-Urals Theas, cruthaítear creidimh ársa, a tháinig chun cinn mar bhonn do na reiligiúin seo a leanas: Vedism agus Mazdaism, a d'fhorbair, ina dhiaidh sin, ó chreidimh primitive. Cruthaítear uiríll agus smaointe éagsúla, bunaithe ar choinníollacha sonracha a bheith ag an duine, creidimh mar seo a leanas: Iasachtaí – Bradamanas – Hiondúchas, sa naoú haois déag RC. Eascraíonn Búdachas agus Jainism mar fhreasúra in aghaidh Brahmanism, a chuir an córas caste i bhfeidhm san India. Zoroastrianism – Mithraism san Iaráin (téann an focal «Iran» ar ais chuig an bhfocal «Arian», agus, ina dhiaidh sin, leis an bhfocal «Arias» – «ram, aries», sa Laidin «aries», «ainmhí sean-totem áitritheoirí na n-Urals Theas. An Giúdachas – An Chríostaíocht – Ioslam san Áise Bheag, Shintoism sa tSeapáin, Taoism agus Confucianism sa tSín.

De bharr téamh de réir a chéile ba chúis le leac oighearshruthanna, a tháinig chun cinn ó thuaidh, agus thosaigh

an domhan ag dúiseacht go dtí an saol, bhí an chuma ar shoots óga – plandaí, d’ith ainmhithe a chuaigh ar imirce in éineacht le leá oighearshruthanna iad a ithe. Lean sealgairí primitive a bhí ag fiach le haghaidh ainmhithe imirce na hainmhithe. Ba é iomaire an Ural lár oighriú na nOileán, shiúil oighear ó na sléibhte ón iomaire sna hÍsealchríocha nuair a bhí siad ag téamh, ag déanamh farraigí agus lochanna, agus bhí cnoic oighir san Aigéan Artach mar thoradh ar oighearshruthanna na Sléibhte Ural. Bhí oighearshruth á shoiléiriú níos soiléire i dtuaisceart na Sléibhte Ural: in Urals Polar agus Subpolar. Sa Holocene (15—10 míle bliain ó shin, an aip iar-oighreach), mar gheall ar théamh aeráide suntasach, tháinig laghdú mór ar mhéid an oighriúcháin Pleistocene (Cheathartha Íochtarach). Ag an am seo, imíonn an chuid is mó de oighearshruthanna na n-Urals. Mar thoradh ar fhuarú nua sna Urals sa tréimhse fo-Atlantach mar a thugtar air (lár na mílaoise BC – 3—4 haois AD), tháinig oighearshruthanna nua chun cinn roimh na cinn nua-aimseartha.

Tógann sean-mhuintir Ind-Eorpacha sráidbhailte dúnta speisialta. D’fhoghlaim Ind-Eorpach na mianaigh a mhúchadh agus an t-iarann a bhruithniú uathu. Ba mhiotal saor agus saor é an t-iarann dóibh. Tá mianta iarainn níos forleithne ná copair agus cré-umha, agus dá bhrí sin níor tháinig aon mhonaplacht ar an miotal seo chun cinn: cruthaítear a mhianta i gcainníochtaí móra faoi thionchar miocrorgánach i mbuachaillí agus i ndobharlaigh sheasta eile. Agus ba é an limistéar athlonnaithe a bhí ag na hAeráin ná raidhse lochanna agus

bogach. Bhí sé furasta an t-iarann a bhaint, ach bhí scileanna áirithe ag teastáil ó thaobh bruithnithe agus próiseála de, rud a thug spreagadh do fhorbairt fhorleathan gairbh agus ceardaíochta eile. Tháinig uirlisí iarainn in áit cré-umha bhoga agus ar deireadh chuir siad an chloch in ionad. Trí úsáid a bhaint as corráin iarainn, céachtaí, scalóga agus aiseanna, a bhí riachtanach chun talmhaíocht sciobtha agus sruthán a dhéanamh, thosaigh talmhaíocht Aryan ag forbairt níos déine. Cuireadh tús le lonnaíochtaí i ngach áit, agus bunaíodh trádáil bhríomhar le himeacht ama.

Is dóichí go raibh an bhrí ghinearálta anseo thíos. D'úsáid na sean-Aryans na tailte riascacha seo chun méine a fháil, nuair a laghdaíodh an t-amhrán, dódh na sráidbhailte, líonadh na díoga. Dá bhrí sin, bhí na sráidbhailte ann ar feadh thart ar 100—200 bliain. Ba é an rud ba mhó a bhí i gceist ná rún na dteicneolaíochtaí (fios gnó) a choinneáil chun táirgí miotail éagsúla a mhonarú ag baint úsáide as teicnící miotalóireachta, ionas nach mbeadh a fhios ag treibheanna eile faoi agus go bhfágfaidís iomaíocht.

De réir hipitéise amháin, rinne na sean-Aryans gluaiseacht thar a bheith gasta ó steppes an Ural ó dheas tríd an Úcráin theas, Leithinis na mBalcán go Mycenae, agus ansin go dtí an Iaráin agus an India. Is féidir gurbh iad na daoine a thug go dtí Mycenae agus an Áise Bheag an cultúr póraithe capall, nach raibh ar eolas ann roimhe seo, an ealaín a bhaineann le carranna cogaidh a dhéanamh agus a úsáid. An carbad is sine a fuarthas

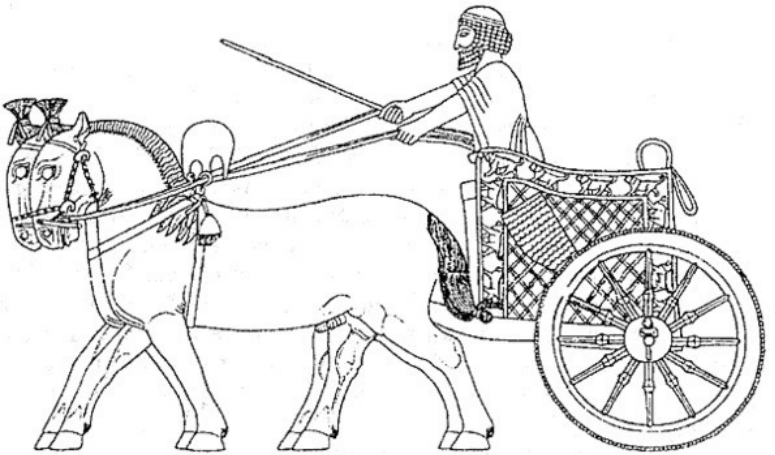
ar fud an domhain ó chultúr Arkaim (dar dáta 2026 RCh).

*Carranna agus íomhánna de chapail ó Arkaim (1, atógáil),
Persepolis (2 Iaráin), an Éigipt (3), Sumer (4):*

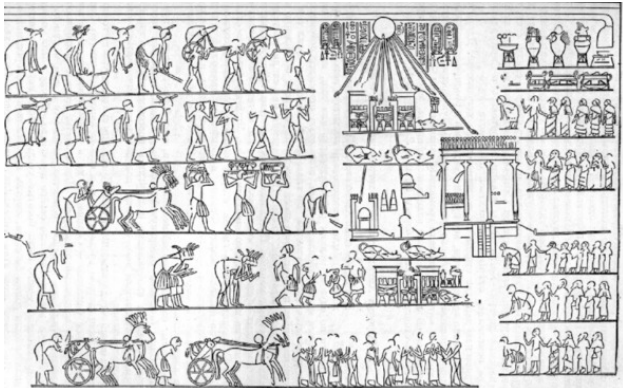
(1)

(2)

(3)

(4)

Thart ar 4000 bliain ó shin, d'fhág na treibheanna Ind-Eorpacha, nó ansin na hAntraigh, a dtír dhúchais i ndeisceart na Rúise nua-aimseartha. Bhog cuid acu ó dheas go dtí na tailte atá anois taobh istigh de theorainneacha na hIaráine, agus go dtí an India. Bhog daoine eile go dtí Anatolia (críoch na Tuirce nua-aimseartha).

Ó III mílaoise RC e. go dtí an naoú haois déag RC e. tarlaíonn imirce mhór na ndaoine ón Meánoirthear go Lár na hÁise, san India i dtonnta. Sna Urals theas (réigiúin Chelyabinsk agus Orenburg, Bashkortostan, Tuaisceart an Chasacstáin), tá cultúr seandálaíochta cáiliúil, lena n-áirítear mórán de na séadchomharthaí ársa, ainmnithe i ndiaidh na lonnaíochta is cáiliúla – cultúr Arkaim (in Arkaim i réigiún Chelyabinsk, tá 26 baile agus sráidbhaile aimsithe i láthair na huaire Chelyabinsk, réigiún Orenburg, Bashkortostan agus tuaisceart

an Chasacstáin). Tá «Tír na gCathracha» lonnaithe i Réigiún Chelyabinsk, Réigiún Orenburg, Bashkortostan de Chónaidhm na Rúise agus ó Chasacstáin thuaidh. Tá lonnaíochtaí scaipthe thar achar 350 km ar trastomhas. Is é an téarma «Tír» is fearr a chuireann síos ar an suíomh seo sna cathracha. Chomh maith leis an bhfíric go ndearnadh na cathracha go léir a fuarthas a thógáil ar chríoch dhlúth ag an am céanna, sa stíl ailtireachta chéanna agus le húsáid na réiteach innealtóireachta céanna, ábhair den chineál céanna, tá airíonna aontaithe eile le feiceáil freisin. Bhí daoine i gceann de chultúir Sintashta ina gcónaí ag daoine amháin (a bhaineann leis na Caucasians) agus rinne siad gníomhaíochtaí eacnamaíocha comhchosúla. Is é aois na séadchomharthaí an duine is óige acu 3700 bliain d'aois.

Déanann roth ollmhór 180 méadar ar trastomhas Arkaim agus dhá chiorcal de ballaí cumhachtach ann: seachtrach agus inmheánach. Tá an balla seachtrach cúig mhéadar tiubh, déanta as ithir agus gailearaí inmheánach thar a bheith suntasach. Rinneadh móta domhain a thochailt ón taobh amuigh timpeall an bhalla. Tá an móta istigh clúdaithe le flooring loga, agus is féidir gur séarach stoirme é. Bhí teaghaisí ó na ballaí i dtreo na cearnóige lárnaí. Bhí na tithe seo mór go leor: suas le 20 méadar ar fhad agus níos mó ná 6 mhéadar ar leithead, áit, de réir na saineolaithe, go bhféadfaí suas le 50 duine a fhreastal. I ngach teach bhí tinteáin, toibreacha, claiseanna chun bia a stóráil, seomraí do theaghlaigh aonair. Clúdaíodh an t-urlár le ciseal soladach de mhoirtéal aoil. San iomlán, bhí suas le dhá mhíle go

leith duine sa lonnaíocht. Bhí a lán eallaigh ag na háitritheoirí, go háirithe capaill – caol, tanaí-chosa, go tapa, a mbaintear leas astu le carranna cogaidh, leis na «tancanna» ársa sin de na maoláin Eoráiseach. Baineadh ardleibhéal foirfeachta amach i dtáirgeadh táirgí cré-umha. Creidtear go scaipeann siad as seo go háiteanna an-fhada. Creideann an chuid is mó de na scoláirí gurb iad seo sean-Aryans, Ind-Aryans, is é sin, muintir na hIaráine de theangacha.

Mar gheall ar oscailt na séadchomharthaí den chineál seo pléadh cad iad na struchtúir seo. Creideann roinnt taighdeoirí gur caravanserai-fortresses é seo inar ghlac carbháin le méine copair ón taise saibhir Tash-Kazgan dídean san oíche. Mar argóintí, léirítear go n-eagraítear iad in dhá shlabhán atá sínte ó thuaidh go dtí ó dheas ar fad de thart ar 50 km óna chéile, is é sin, trasnú lae. Maíonn daoine eile gur ionaid reiligiúnacha iad seo ina raibh cónaí ar na céadta duine i gcónaí: sagairt, ceardaithe agus gardaí, agus tháinig an chuid eile anseo le haghaidh féilte reiligiúnacha ó cheantar tuaithe. Fós féin, glaonn daoine eile orthu temples reiligiúnacha na sean-Aryans, cosúil leo siúd a ndéantar cur síos orthu san eipic ársa Indiach «Avesta». Sna sraitheanna is ársa den Avesta – yashts, agus in iomainn an Rigveda (Veda) – luaitear tailte na n-Ural Theas i ndáiríre.

Ó na hoileáin go dtí an Dnieper, tharla comharbas de 3 chultúr seandálaíochta: poll ársa, catacomb agus srubnaya. Tugadh ainm an chultúir ar thréith dearáí uaighe gach ceann acu (poll talún, poll catacomb le nead taobh agus poll talún le teach log

adhmaid). Is é cultúr Yamnaya cultúr seandálaíochta na haoise copair déanach – an luath-aois chré-umha (3600—2300 RC). D'áitigh sé ar an gcríoch ó na Urals Theas san oirthear go dtí an Dniester san iarthar, ó Ciscaucasia sa deisceart go dtí an Middle Volga sa tuaisceart. D'eascair cuid de na teangacha Ind-Eorpacha san Eoraip mar thoradh ar imirce mhór cainteoirí teanga ó chríoch na Rúise nua-aimseartha. Go háirithe, mar thoradh ar an imirce sin, is dócha gur tháinig na teangacha Baltacha-Slavacha, Gearmánacha agus Rómánsacha chun cinn. Tháinig saineolaithe ar an gconclúid seo trí anailís a dhéanamh ar ghéanóim 94 duine a bhí ina gcónaí 3—8 míle bliain ó shin san Eoraip. Tá sé tugtha faoi deara ag an ngéineolaíocht, ag tosú ó 4.5 míle bliain ó shin, go raibh sinsear ó steppes na Rúise ag thart ar 75 faoin gcéad de dhaoine i Lár na hEorpa. D'éirigh leis na hionadaithe seo sa chultúr criadóireachta corda a bheith ina sinsear ag daoine de chultúr eile – an poll, a bhí ina chónaí ar an gcríoch idir an Dnieper agus an Volga. Is féidir go gciallódh sé seo deimhniú na hipitéise gur tháinig cultúr na criadóireachta sreinge chun cinn faoi thionchar an chlais, nó go raibh tionchar mór ag an té roimhe seo ar a ionadaithe. Tugann eolaithe faoi deara freisin go bhféadfadh daoine i gcultúr na gclocha an teicneolaíocht is ábhartha a scaipeadh ar an Eoraip ag an am sin, go háirithe gluaiseacht leis an roth. Léirítear é seo, go háirithe, toisc go raibh feithiclí rothaí agus capaill ceansaithe le feiceáil san Eoraip thart ar 5—6 míle bliain ó shin. Tá ar a laghad leath de na fir de shliocht na hEorpa sliocht de pharaohanna

na hÉigipte, agus go háirithe gaolta Tutankhamun. Tá staidéar suimiúil déanta ag bitheolaithe ar anailísí DNA ar chromóim Y – an crómasóm inscne fireann. Rinne speisialtóirí staidéar ar na hiarscoileanna mar a thugtar orthu – tacair de sheichimh DNA áirithe lena n-áirítear géinte agus spás idirghiniúnach, a tharlaíonn i gcónaí ar chrómasóim le chéile. Mínítear an ceangal neamhghnách atá ag blúirí DNA aonair lena chéile tríd an bhfíric go n-aistríonn sé go páirteach i rith aistriú ábhair ghéiniteach ó thuismitheoirí go sliocht, agus mar thoradh air sin, go ndéantar bloic iomlána de DNA máithreachais agus tuismitheora a mheascadh le crómasóim na bpáistí. Trí anailís a dhéanamh ar na hiascairí seo agus iad a chur i gcomparáid le daoine éagsúla, bhí eolaithe in ann bunús a «n-úinéir» a mheas. Tá spéaclaí maithe atá suite ar an gcromóim ghnéas fireann an-spéisiúil maidir leis seo, ós rud é go bhfaigheann sé «gan athbhrí» – ó athair go mac amháin, chomh maith le DNA mitochondrial (DNA atá in orgáin speisialta agus a tharchuirtear ó mháthair go hiníon).

Dá réir sin, má bhíonn an dá haplogroup céanna ag beirt ar an gcromóim ghnéas céanna, ciallaíonn sé seo gur gaolta iad. Le himeacht ama, is féidir le sócháin éagsúla carnadh i DNA nach gcuireann isteach ar fheidhmiú na ngéinte nó nach gcuireann isteach go mór orthu (mar gheall ar a neamhdhíobháil, tugtar oidhreacht dóibh agus ní asbhaintear iad ón daonra de réir rogha), agus, ag meas líon na sóchán sin, socraíonn na taighdeoirí cá fhad é seo nó an t-haplogroup. Agus na sonraí sin ar lámh

acu, is féidir le speisialtóirí a fháil amach cá as a tháinig daoine sinsearacha daonraí éagsúla agus cad iad na bealaí imirce a bhí acu. Tugtar an ghineolaíocht ar an eolaíocht a dhéanann staidéar ar a leithéid de rudaí. Rinne údair staidéir nua ón ionad taighde ginealais iGENEA san Eilvéis anailís ar haplogroups in DNA a bhí scoite amach ó iarsmaí pharaoh Tutankhamun (a rugadh mar Tutankhaton), a rialaigh ó thart ar 1333 go 1323 RC (cé nach raibh an pharaoh seo i gceannas ar an tír i ndáiríre, ós rud é go raibh sé deich mbliana d'aois nuair a tháinig sé chun na ríchathrach). Fuair sé bás ag aois 19. Ba é Nefertiti a mháthair nó a leasmháthair, agus ba é a fear céile Akhenaten (Amenhotep IV) a athair, agus le linn dó éalú ón mbolcán Santorin (Tyra) thart ar 1380 R.Ch., agus sraith creathanna talún, atá ar eolas ón leabhar bíobalta «Exodus», Ina dhiaidh sin, d'athraigh Pharaoh a ainm go Akhenaten «Pleasant to Aton» – an diosca gréine). Bhí eolaithe in ann seicheamh crómasóim Tutankhamun Y a athchóiriú go páirteach agus, go háirithe, a chinneadh cé na haplogroup atá ann. D'éirigh le duine acu R1b1a2 a dhéanamh – agus má deir an teaglaím litreacha agus uimhreacha seo le tromlach na léitheoirí, níl a fhios ag speisialtóirí. Iompraíonn níos mó ná leath na bhfear in Iarthar na hEorpa an t-éadanán seo ar a crómasóim Y, agus i roinnt tíortha tá 70% de na gaolta sa pharaoh (mar shampla, sa Fhrainc tá 70% de na fir seo sa Fhrainc, agus sa Spáinn – i 70%). Is dócha gur cruthaíodh R1b1a2 thart ar 9.5 míle bliain ó shin i ndaonra daoine a chónaíonn ar bhruacha na Mara Duibhe. Thart ar 9000 bliain ó shin, thosaigh iompróirí

an haplogroup seo ag bogadh go mall chuig an iarthuaisceart – is iadsan a thug talmhaíocht chun na hEorpa. Thairis sin, i measc na hÉigiptigh nua-aimseartha, tá cion na n-íompróirí sa haplogroup R1b1a2 níos lú ná aon faoin gcéad. Tá údair na staidéar nua ag smaoineamh ar roinnt hipitéisí a mhíníonn cé chomh neamhchoitianta san Éigipt a d'fhéadfadh R1b1a2 dul isteach i gcrómasóim Tutankhamun. Tugann rogha amháin le fios gur thaistil an haplogroup i DNA an Hittites – na daoine Ind-Eorpacha a bhí ina gcónaí san Áise Mionaoiseach sa Chré-Umhaois. Maidir le 4400 R.Ch., chuaigh cuid de na Hittites, a raibh crómasóim Y1 R1b1a2 i láthair iontu, go dtí an Eoraip, agus idir 2500 agus 2300 R.Ch., chuaigh na Hittites go dtí an Éigipt. Ní féidir ginealas Tutankhamun a rianú ach i dtréimhse ghearr ama, mar sin is féidir go mbeadh Hittite ag an pharaoh óg, is é sin, fréamhacha Ind-Eorpacha.

Sa chéad mhílaois RC e. agus sna chéad céad bliain dár ré, bhí treibheanna na Sarmatians a labhraíonn muintir na hIaráine lonnaithe ar fhairsinge na Stéige Móire. Dar le heolaithe, ba iad sin sliocht chultúir Andronovo agus Srubnaya. Ba chrios de phróisis ghníomhacha eitneacha iad steppes the Urals Deiscirt, áit a ndeachaigh teorainn dáileacháin na gcultúr sin, na comhtheagmhálacha eatarthu, mar thoradh ar an domhan Sarmatian. Is téarmaí comhchoiteanna iad na téarmaí «Sarmatians» agus an «Savromats» is luaithe, rud a chiallaíonn grúpa leathan treibheanna gaolmhara de na hainmnitheoirí luatha. Sna tuairiscí ar údair ársa, faighimid ainmneacha

cuid de na treibheanna seo: Aors, Alans, Roxolans, Syraks, Yazamats, Yaksamates agus daoine eile. B'fhéidir gurb iad na séadchomharthaí amháin atá i bhfanacht mhíle bliain an Sarmatians ná dumhacha iomadúla, uaireanta a shroicheadh siad airde 5—7 méadar ar airde. Is minic a bhíonn na tulacha Savromat agus Sarmatian suite i ngrúpaí in áiteanna arda, i mbarr na gcnoc, i sreabháin, ónar osclaíonn lánléargas leathan de na stepps ollmhór.

Airyānem-Vaedzha («Spás Aryan») – an teach sinsearach miotasach a bhí ag na hIaráinigh ársa, Aryans; de réir Videvdāt (Vendidad, an chéad leabhar de chuid Avesta, bailiúchán de leabhair naofa den reiligiún ársa Iaránach, cineál leanúnachais Natural ar na Vedas), tosaíonn sé le liosta de 16 «ceantar agus réigiún» is fearr a chruthaigh Ahura Mazda don chine daonna (Ábhar ó Vicipéid, an chliclipéid shaor) Déantar cur síos ar an tír seo mar an plain endless trína dtéann an abhainn álainn Daitya (Vahvi-Datiya). Mar a ainmníodh tubaistí a chuir Ahura Mazda chuig an tír, an «nathair reddish» agus geimhreadh deich mí. Cuireann dálaí aeráide crua na «tíre is fearr» díospóireacht i measc eolaithe – mar shampla, míníonn Helmut Gumbach an neamhréireacht seo le cailleanas na líne atá i dtéacs Pahlavi in Avesta: «agus ansin: seacht mí an tsamhraidh agus cúig mhí an gheimhridh», atá ag teacht go hiomlán le noirm aeráide agus geografacha an Deiscirt Ural. Is minic a luaitear freisin i gcodanna eile den Avesta mar thír dhúchais legendary Zarathushtra agus mar lár an domhain. Maidir le ríocht na n-

ainmhithe, tá reiptílí – sneachta breatha fós le fáil sna hUaslanna Deiscirt.

D'iarr údair Antique na Urals – Lycos (a chiallaíonn «mac tíre»), Ptolemy – II haois. AD – Daiks, Zemarha – 568 – Daikh, Ibn Fadlan – 921—922. – Jaih, al-Idrisi – 1154 – Ruza, Annála na Rúise – 1229 – Yaik, Willem Rubruk – 1253 – Yagak, N. agus M. Polo – 1265 – Yagat, Ibn Battuta – 1333 Ulusu, Léarscáil de Muscovy S. Herberstein 1549 – Yaik, K.Kh. Jalairi – 1592 – Yaik, «An leabhar don líníocht mhór» – 1627 – Yaik, foinsí na Rúise – XVII—XVIII – abhainn Zapolnaya, Foraithe Catherine II ar athainmniú na habhann – 1775 – Ural. Fuarthas an t-ainm Yaik agus Daiks, Daikh, Yagak agus daoine eile i dtiúin leis ar feadh thart ar 2 mhíle bliain. Is furasta a thabhairt faoi deara go bhfuil ainm Abhainn Daitya an-chosúil leis an ainm thuas! B'fhéidir go dtéann ainm na habhann siar go dtí an Natural-Slavic agus ciallaíonn sé «tabhairt». Arias (Aryans) – ainm na ndaoine a bhaineann leis na Ind-Eorpaigh (Indo-Iranians go príomha). Aryan race – téarma a úsáidtear i gcoincheapa ciníocha chun tagairt a dhéanamh don chineál cine «níos airde» – blond Aryans, bhunaitheoirí sibhialtachtaí móra. Chiallaigh an t-ainmníocht Aryan na mílte bliain ó shin go raibh «fear trealaimh» ann, agus ansin bhí sé mar ainm ar na daoine a bhí i gceannas san India ársa. Is féidir go bhfuil ceangal idir an focal «Aryans» agus an focal coitianta atá ann do na Slavs Baltacha go léir, rud a chiallaíonn an coincheap tosaigh seo. Ciallaíonn an focal Laidin reithe, reithe. In aice leis agus an mhacasamhail Gréagach. Bunaithe

ar mhiotaseolaíocht na n-amhrán Vedic a chum na hAntáin, is féidir a mheas gur «tír mheasartha a bhí sa tír dhúchais bhunaidh dá fine sinsearach, cosúil leis an Rúis lárnach, tír atá coimhthíoch do na trópaicí agus frosts na talún is gaire don chuaille ...». Bhí dlúthbhaint ag na hAntánaigh leis an bpobal treibhe Proto-Baltic nó bhí siad fiúntach iontu. Ceann de na príomh-dhearbhuithe eolaíochta ar an bhfíric seo ná cosúlacht shuntasach Sanscrait na Vedic Aryans le teangacha Slavacha, go háirithe Slavacha Thoir – i dtéarmaí na príomhfhondúireachta foclóireachta, struchtúr gramadaí, ról na ngéibheann agus a lán sonraí eile.

Is é an Caucasians, a fuair eolaithe sa bhliain 1993, a bhí mar mháthair an «Banphrionsa Ukok», mar a fuair na heolaithe. Creidtear gurb é seo ceann de na fionnachtana seandálaíochta is suntasaí i ndeireadh an XX haois. De réir na gcreideamh a bhí ag daonra dúchasach Altai, thug sí cosaint don pharynx mar a thugtar air – an bealach isteach chuig an ríocht faoi thalamh. Maidir le náisiúntacht «Banphrionsa Ukok,» tá díospóidí fós ar siúl. Léirigh anailís DNA gur leis an gcine Caucasian a bhain an cailín, maíonn antraipeolaithe freisin go raibh gnéithe «Caucasian Theas» ag «Banphrionsa Ukok», agus gur de bhunadh Ind-Eorpach, ní de bhunadh Turkic iad. Mar a leanas ó shonraí na staidéar idirdhisciplíneach, fuair an «banphrionsa» bás agus í thart ar 25 bliain d’aois, bhain sí le lár strata shoचाí Pazyryk agus chónaigh sí thart ar 2.5 míle bliain ó shin. A chruthaíonn go n-aistrítear pobail Ind-Eorpacha ní

hamháin ar an taobh thiar (san Eoraip) agus ar an taobh ó dheas (Hindustan), ach freisin ar an taobh thoir. Tá sé ar eolas go raibh cónaí ar ghrúpa mór de threibheanna «di» Caucasoid sa tSín nua-aimseartha an iarthair go dtí an 5ú haois, agus ansin comhshamlaithe leis na Síne. I ndeisceart an tSibéir sa 1ú mílaoise RC. agus I mílaoise RC Ghlaigh muintir Caucasoid na Dinlinas, agus iad measctha ansin leis an gCirgeastáin, is iad sin Yenisei Kirghiz.

Bowls (faoi seach): Arkaim, san Eoraip, cultúr na gclocha.

Sa Avesta, cuireann an dia Ahura Mazda (sagart an-eolach) comhairle ar an rí gan Smál na sean-Aryans (Ind-Eorpach) chun fál ollmhór a chruthú – cuireann Varu, agus ansin, don fhál seo «síol na bhfear agus na mban go léir is mó ar an domhan seo, agus síol gach géinis eallach, agus síol gach planda. Agus gach rud a dhéanamh ina mbeirteanna, agus daoine i Var ... " Bhí 3 chiorcal sa Vara legendary, ceann i gceann eile. Ón deireadh thiar thall, rinneadh 9 gcinn de na sleachta, ó lár – 6, ón taobh istigh – 3. Agus ar an gcríoch seo cuireadh fite amach ó ghaoth olc, thóg Yima 18 sráideanna, agus chruthaigh sé fuinneog os cionn an bharr – rud cosúil le simléar le haghaidh deataigh. Ba é pátrún an phantáin pháigánach Slavaigh an dia gabha Svarog (Sanscrait. «Svarga» – neamh). Tá an íomhá de Svarog gar don Hephaestus Gréige agus do Prometheus. An ghrian – Sea-God – i miotaseolaíocht na Slóvaice measadh gur mac Svarog í. Sa fhéilire tíre Críostaí, chas Svarog ina naomh Kozma agus Demyan – pátrúin na gaibhne agus an phósta.

Léiríonn láithreach na ndéithe – na pátrúin brionnaithe – an seanchas a bhí ann. Leis an bhfocal «Svarog», tá an focal «Swastika» (Skt.) Cosúil leis an bhfocal «cros le foircinn lúbtha ag dronuillinneacha, ceann de na móitifeanna ornáideacha is sine a fuarthas i measc phobal na hIndia, na Síne, na Seapáine, áit a raibh tábhacht reiligiúnach ag an gcomhartha swastika freisin. Déan comparáid idir na focail Slavacha «cócaireacht», «táthú». I steppes an Urals-Altai, tá forbairt shuntasach bainte amach cheana féin ag brionnú i measc treibheanna Scythian Réigiún na Mara Duibhe Thuaidh (7—4 haois RC), chomh maith le measc na Sarmatians agus na Slavs ar a dtugtar an 4ú – 6ú haois. faoi ainm seangáin. Sna 10—11 bliain. bhí táirgí iarainn agus cruach sa Rúis forleathan agus bhí feidhmchláir éagsúla acu. De ghnáth dhírigh na sean-metallurgists ina lámha ar bhreoslú iarann ó mhéine an bháid, ar a dtugtar «cócaireacht» iarann, agus as monarú táirgí iarainn éagsúla, mar aon le brionnú copair, stáin, airgid agus óir, go háirithe i jewelry. Baineadh úsáid as teallach, áit ar clúdaíodh guailch méine le gual ó bhun agus os a chionn, a adhaint agus a théitear go dtí an teocht inmhianaithe. Thit an t-iarann leáite go bun an teallaigh agus bhí sé ina mhais slaodach (crits). Thóg an gabha é le pincers agus ansin rinne sé an táirge a chruthrú isteach sa chruth a bhí ag teastáil trí é a chasúr ar an inneoin, trí scragall a leagan as an dromchla agus trí phóirse na miotail a laghdú. Mar thoradh ar fhorbairt an iarainn bhí forbairt mhór ann. Chomh maith leis sin, bhí taiscí stáin agus copair, agus a gcóimhiotal

cré-umha, as láthair go praiticiúil i ngnáthóg na sean-Ind-Eorpach, iompórtáladh iad ó chríocha eile. Bhí mianta iarainn níos forleithne ná copair agus stáin, foirmíodh mianta iarainn i gcainníochtaí móra faoi thionchar miocrorgánach i mbuachaillí agus i ndobharlaigh neamhdhíobhálacha. Agus ba é limistéar dáilte na lochanna agus na mbogach an limistéar dáilte a bhí ag na sean-Eorpaigh Ind. Murab ionann agus copar agus stáin, sa tréimhse ársa baineadh iarann i ngach áit ó mhianaigh iarann donn, loch, muca agus mianta eile. Réamhriachtanas le haghaidh úsáid fhorleathan mhíotalóireacht iarainn ba ea úsáid próiseas amh-cháis, inar baineadh laghdú ar iarann as méine ag teocht 900 céim, agus nár leádh ach iarann ag teocht 1530 céim, chun iarann a tháirgeadh ar mhodh amh-iarainn, brúíodh an méine, cailcínithe thar thine oscailte, agus ansin i bpoill nó athchóiríodh iarann beaga cré inar leagadh gualach agus a shéid sé an t-aer. Scream déanta ag bun na foirnéise (déan comparáid idir Krishna ón Sanscrait, lit. – «dorcha, dubh», ceann de na déithe clúdaithe sa Hiondúchas). – cnapshuim d'iarann póiriúil, pasty agus éillithe go mór, a chaithfí a chruthú arís agus arís eile te. Bhí screadadh iarann suntasach mar gheall ar a bhogthacht, ach cheana féin sa ré ársa aimsíodh modh chun miotail níos deacra a fháil trí tháirgí iarainn a chruachan nó trí iad a dhaingniú, is é sin, calcining i gual cnámh chun críche carbónú. Ba é an foirnéis bhrionnúcháin chun iarann a tháirgeadh sa phróiseas déanta cáise ná poll éadomhain sa talamh, agus tugadh feadáin chré d'aer ón mboilgeog, a mbreathnaímid air in athchruthúcháin ársa Arkaim,

Quintana, Goloring agus sráidbhailte eile.

Ina dhiaidh sin, tosaíodh ar na scéimeanna tógála seo a mheas mar naofa agus rinneadh iad a atáirgeadh i éagsúlachtaí éagsúla cruciform, lena n-áirítear i bhfoirm swastika, domnica primitive a bhí cosúil le struchtúir sorcóireacha déanta as clocha nó cré, a laghdaíodh os a chionn, agus mar sin tá cuma swastika, cros le foircinn lúbtha ag dronuillinneacha. Ón taobh thíos, socraíodh cainéil mar ar cuireadh feadáin chré-chré isteach, bhí fionnadh leathair ceangailte leo, agus cuireadh a n-aer isteach sa fhoirnéis. Bhí na dearáí seo cosúil le cineálacha éagsúla crosa, a deimhníodh ina dhiaidh sin sa Hiondúchas, sa Bhúdachas, sa Chríostaíocht. Bhí meas ar an gcros i gcuil réamh-Chríostaí. Fuarthas a chuid íomhánna le linn tochailtí seandálaíochta i gcodanna éagsúla den domhan, go háirithe i Meiriceá Theas agus sa Nua-Shéalainn. Bunaíodh go raibh sé ina chuspóir adhartha náisiún eile mar shiombail dóiteáin, a fuarthas ar dtús trí fhrithchuimilt dhá bhá crosáilte, siombail na gréine agus an bheatha shíoraí. I seanchaighdeán cheana féin, chun leáphointe metallurgists a laghdú, thosaigh siad ag úsáid fluairítí (fluorspar, tagann fluairítí i ndathanna difriúla: corcairghorm, buí, glas, gan dath go minic) agus d'fhéadfaidís cruach a fháil ag teocht 1100–1200 céim, in ionad 1530—1700 céim, rud a chuir ar a gcumas níos lú breosla (adhmad nó gual) a chaitheamh le linn cruach a dhéanamh, ag fáil táirgí iarainn an-mharthanacha.

J. J. Frazer, *An Brainse Órga* (Frazer J.G, *The Golden Bough*, Londain, 1923), Moscó, Teach Foilsitheoireachta Litríochta Polaitiúla, 1986, lch. 158: «Ba é príomh-dhia na Liotuáine dia na tintreach agus an tintrí, is minic a tugadh faoi deara Perkunas nó Perkuns, a raibh cosúlacht idir iad agus Zeus agus Iúpatar. Tiomnaíodh crainn darach dó, agus nuair a ghearr misinéirí Críostaí síos iad, chuir muintir na háite míshástacht in iúl go hoscailte gur Mar gheall ar Perkunas, díoladh soilse síoraí, le tacaíocht ó adhmaid crainn darach áirithe, má fuair tine dá leithéid bás, lasadh arís é trí pháosaí de chrann naofa a chuimilt. Oaks, agus mná -. lindens sé seo mozh-no thabhairt i gcrích go bhfuil na Oaks feiceáil bheith fireann, agus li-pah -. baineann" I dtaca le dearbhú na pátrúnachta i measc na bpobal Ind-Eorpach, rinneadh crann «naofa» den darach, agus

ba chrann «olc» é an Linden. Tugtar falsa, falsa ar «Linden» i Rúisis. (ibid., lch. 580). De réir mar a scaoiltear an tine, le cabhair dhá bhá chros-chruthach, fréamhshamhail an chros sa todhchaí: «Sa Bhreatain Bheag, dódh soilse Beltan, mar is gnách, go luath i mí na Bealtaine freisin, áfach, bhí dáta an tsearmanais seo idir 30 Aibreán agus 3 Bealtaine. bíomaí darach, a leanann ón gcur síos seo a leanas: «Chuaigh an tine ar an mbealach seo. Thiontaigh naonúr a bpócaí amach ionas nach raibh aon bhonn amháin ann, ní píosa amháin miotail. Ansin chuaigh na fir isteach sna foraoisí in aice láimhe agus bhailigh siad naoi scuaibe Tharla sé seo go léir san áit a raibh an tine chnámh le leagan amach. Tarraingíodh ciorcal ar an talamh agus rinneadh an tine adhmaid a fhilleadh crosta taobh istigh de, agus d'fhéach an lucht féachana, a dhúnadh an fáinne thart ar an tine, ar a raibh ag tarlú. go dtí gur tháinig an lasair, scaip an tine thar an scuaba, agus go luath lasadh tine chnámh ollmhór suas, uaireanta leagadh dhá thine chnámh amach i gcoinne a chéile. Roinneadh mionbhrístí ó mhin choirce agus ó mhin choirce ina gceithre chuid agus cuireadh i mála beag iad faoi phlúr, agus b'éigean do gach duine a chuid a thógáil amach as sin. Chuaigh an píosa deireanach chuig an té a bhí i mbun an mhála. Bhí orthu siúd a tharraing píosa císte ó mhin choirce léim thar an lasair trí huairé nó trí huairé idir dhá thine chnámh a rith, rud a gheall go raibh fómhar flúirseach ann de réir na ndaoine a bhí i láthair. Éistíodh screamanna agus fáisc na ndaoine a bhí ag léim tríd na lasracha ar fud an cheantair. Bhí na daoine a tharraing píosa de mhin

mhin choirce ag canadh, ag damhsa agus ag bualadh a lámha, ag moladh úinéirí tortillas caiscín, ag léim thar na lasracha nó ag rith idir dhá thine chnámh. «Ní chuireann Frazer san áireamh» ... sula dtéann tú isteach i bhforaoisí dlúth na hEorpa, i ndáiríre, de réir mar a chreideann roinnt taighdeoirí, go ndeachaigh na hAntraigh i gcion ar a gcuid tréada feadh na gcuailí móra na Rúise agus na hÁise Láir ...»(ibid., lgh. 662—663).

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.